

door Femke Lagaaij

In deze rubriek komen mensen aan het woord die -meestal volledig vrijwillig en zonder op de voorgrond te treden- onmisbaar werk leveren voor onze zo geliefde hondensport. Judith van Dijk is voorgedragen door Lennart van Rees, die in de vorige Jachthond aan het woord kwam. Hij bewondert Judith om de manier waarop zij zich al jaren inzet voor de heidewachtels en de manier waarop zij stimulerend op de achtergrond betrokken blijft bij al haar pupkopers.

ACHTER DE SCHERMEN

Judith van Dijk

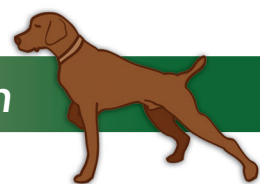

Vertel een iets over jezelf?

"Ik ben Judith van Dijk uit Tienray, een klein dorpje in Noord-Limburg. Ik zit de hele dag in de honden, naast mijn roedel heidewachtels heb ik een honden-trimsalon aan huis en jachthondenschool Jachtpassie, samen met Loes van den Elsen. Daarnaast ben ik sinds 2020 actief als bestuurslid binnen de Nederlandse Vereniging van Heidewachtelliefhebbers en sinds kort ook als lid van de werkgroep fokkerij en gezondheid van de Raad van Beheer namens rasgroep 7 en 8. Tussen 2008-2020 maakte ik deel uit van de commissie fokkerijzaken van de heidewachtelvereniging. Mijn grootste hobby is natuurlijk het trainen, wandelen en jagen met mijn eigen honden. Ik heb er op dit moment negen, tussen de 9 maanden en 11 jaar. Het zijn acht teven en één reu."

Wat doe je precies in de jachthondenwereld?

"Sinds 2003 ben ik mede-eigenaar van de kennelnaam "van Loenerhof". De eerste jaren deed ik het samen met Gerard Pouwels die in 1986 onder deze kennelnaam was gestart. Sinds een aantal jaren doe ik het alleen. Met mijn eigen honden ben ik ook actief in de jachthondensport, maar wedstrijden loop ik niet veel. Mijn zenuwen krijgen op zo'n moment de overhand en daar doe ik noch mijn honden, noch mijzelf een plezier mee, terwijl we op de trainingen en op jacht juist zoveel positiefs beleven samen. Dit is wel echt een issue, dus daar moet ik aan gaan werken. Wanneer het kan ga ik ook graag mee picker-uppen of drijven met mijn honden. En ik word regelmatig als vrijwilliger gevraagd te helpen op wedstrijden, wat ik met veel plezier doe."

Hoe ben je zo in de (jacht-)hondenwereld terecht gekomen?

"We hadden altijd al honden thuis en toen ik 12 jaar was kwam onze eerste Labrador retriever waar mijn vader de jachthondensport mee inging en mocht ik als helper mee naar de trainingen. Toen ik 14 jaar was kreeg ik mijn eerste eigen hond, een heidewachtel van Gerard Pouwels die ook samen met mijn vader trainde. Aya was op het moment dat ze bij ons kwam wonen 7 maanden en het was een grote uitdaging om van de labrador naar de heidewachtel om te schakelen. Maar eenmaal besmet met het heidewachtel-virus werd het alleen maar erger. Ik ging mee naar de jachthondenproeven, hondenshows en allerlei evenementen. Ondertussen groeide de roedel langzaam door en volgde ik vele trainingen en workshops met mijn honden. In die tijd heb ik zo'n beetje alle takken van de hondensport uitgeprobeerd: van behendigheid tot zweetwerk en van mantrails tot detectie maar mijn hart ligt toch bij de jachthondentraining."

Ik begrijp dat je nu ook zelf training geeft?

"Dat klopt: in 2006 ben ik na het volgen van de opleiding kynologisch Instructeur jachthondentraining gaan geven aan de eigenaren van zelfgefokte honden omdat er bij ons in de regio een gebrek was aan trainingsmogelijkheden voor pups en jonge honden. Steeds vaker kregen we de vraag of we ook andere rassen aan wilden nemen voor de trainingen. In 2014 leerde ik Loes van den Elsen kennen op een weekend van de hondenschool waar we bei-

den trainen. Hier ontstond een mooie vriendschap en we gingen voortaan veel samen op pad met onze honden. Daardoor rolde Loes ook de jachthondenwereld in en zijn we in 2019 samen jachthondenschool Jachtpassie gestart, nadat wij eerst de opleiding voor jachthondeninstructeur bij de SJN hadden gedaan.

Inmiddels zijn we 4,5 jaar met veel plezier bezig. We richten ons nog steeds voornamelijk op de opvoeding en training van pups en jonge honden waarna we ze met een mooie basis door kunnen sturen naar collega trainers in de regio."

En dan ben je ook fokker...

"Ja! Mijn eerste nest heb ik in 2004 gefokt en hier blijkt toch echt mijn hart te liggen. Er is niets mooiers dan een nest pups geboren te zien worden, een moederhond echt moeder te zien worden, die kleine hulpeloze hummel-tjes op te zien groeien en na een week of 8 uit te laten vliegen naar baasjes die de opvoeding van mij overnemen. Inmiddels loopt hier thuis de 6e generatie Loenerhof rond. Ik ben dan ook heel blij dat ik destijds bij Gerard en Mia Pouwels terecht ben gekomen. Samen hebben we heel wat kilometers afgelegd door Duitsland en Tsjechië om honden te gaan bekijken en zijn we urenlang bezig geweest om bloedlijnen te selecteren."

Wat motiveert jou wat jachthonden betreft?

"Voor mij zijn de honden een grote passie, ik adem zo'n beetje hond. Je krijgt

er zoveel voor terug, van de honden zelf natuurlijk maar ook heb ik heel veel vriendschappen opgebouwd met mensen uit de hondenwereld. Ik ga met mijn honden naar shows en het is fijn als je daar goed presteert. Het zegt iets over het feit dat ze functioneel gebouwd zijn en daardoor goed kunnen functioneren in het veld. Mijn uitdaging is om steeds met jonge honden naar de shows te gaan en te laten zien dat ook de volgende generatie weer mooie resultaten behaalt."

Maak je weleens grappige voorvallen mee in jouw 'hondenleven'?

"Nou, met mij kom je geregeld met de auto vast te zitten. Na een training of jachtdag wegrijden en denken dat het wel moet lukken pakt vaak anders uit... Wat ik ondertussen geleerd heb is om dan vooral geen gas te geven! Er moet geregeld een tractor aan te pas komen om mij uit de modder te trekken. Met mij kan je ook de leukste plekje van het land leren kennen, want mijn innerlijke navigatie werkt niet echt. Dus als je niet oppast komt je met mij heel ergens anders terecht dan de bedoeling was..."

Mensen die mij goed kennen weten dat ik een fotografisch geheugen heb als het gaat om honden. Ik hoef maar even naar een hond of een foto van de hond -en dan met name een heidewachtel- te kijken en dan weet ik meteen welke hond het is."

Welke tips kan je voorjagers/fokkers geven?

"Blijf achter je eigen visie staan en ga daarvoor. Laat je niet te veel meeslepen door alles wat 'men' zegt. Geniet van je hond en laat het niet alleen draaien om de prestaties maar vooral om de weg er naartoe. Geniet van de kleine stapjes die jullie samen zetten en laat soms even het einddoel los waar je naartoe wilt werken."

Wie draag je voor de volgende 'Achter de Schermen' voor?

"Nannie Vossen, zij is wedstrijdleader van de jaarlijks terugkerende zgn. 'zwarte' SJP in Soerendonk."

Foto's: Helma van de Hamsvoord, archief